

Conclusion. Interactive teaching methods are an important and effective tool for increasing the motivation and success of undergraduate students in learning foreign languages, in particular English. Thanks to such methods, the educational process becomes active, interesting and practically oriented. Interactive classes promote the development of language confidence, communication skills, critical thinking and the ability to work in a team. In addition, they help students realize the practical value of knowledge, which contributes to the growth of their interest and engagement.

REFERENCES

1. Полонська Т.К. Профільне навчання іноземної мови учнів старшої школи : метод. реком. / Т.К. Полонська. – К. : Пед. думка, 2014. – 80 с.
2. B. Lawrence, and S. Lentle-Keenan. Teaching beliefs and practice, institutional context, and the uptake of Webbased technology. Distance Education. Philadelphia, vol. 34. no. 1. pp. 4–20, 2013.
3. Goodwyn A. English in the Digital Age. Information and Communication Technology (ICT) and the Teaching of English. Cassell, London and New York, 2020. 156 p.

Власюк Ірина Володимирівна

асистент,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Вступ. Сучасний світ, що все більше схиляється до глобалізації (як у соціокультурному, так і в економічному вимірах), потребує якісно нових підходів до оволодіння іноземними мовами. Вочевидь, сам процес навчання мов перетворюється на міст між різними культурами, що, у свою чергу, сприяє зменшенню упереджень і побудові більш гармонійного міжкультурного діалогу. Гадаємо, міжкультурна комунікація в такому контексті є не просто додатковим аспектом у вивченні мов, а органічною складовою, без якої розуміння іншомовного середовища видається майже неможливим.

На наше міркування, міжкультурна комунікація у навчанні іноземних мов є складним феноменом, що охоплює як теоретичний (лінгвістичний, соціолінгвістичний), так і практичний (педагогічний) рівень. З одного боку, це взаємодія мов і культур, яка базується на спільному прагненні зрозуміти "іншого" через призму його мовленнєвої поведінки, культурних кодів та символів. З іншого боку, це активна адаптація навчальних програм до потреб учнів, які (залежно від соціокультурного контексту) можуть потребувати різних стратегій оволодіння мовою для досягнення комунікативної компетенції.

Очевидно, що міжкультурна комунікація у навчанні іноземних мов не лише розвиває здатність до критичного мислення, але й стимулює рефлексію щодо власної культурної ідентичності (цей аспект, на наше переконання, залишається недостатньо дослідженим у сучасній педагогіці). З урахуванням викладеного вище, вивчення іншомовної культури крізь призму мови дозволяє не лише досягнути успіхів у володінні іноземною мовою, але й сприяє особистісному розвитку кожного, хто долучається до цього процесу.

Гадаємо, інтеграція підходів когнітивної лінгвістики, соціолінгвістики та культурології (як методологічної бази) дозволяє створити якісно нові моделі навчання, які забезпечують ефективну міжкультурну взаємодію. На нашу гадку, розвиток таких моделей стає викликом для освітньої системи XXI століття, що потребує не лише оновлення педагогічних практик, а й перегляду усталених теорій навчання іноземних мов.

На наше переконання, міжкультурна комунікація у навчанні іноземних мов стикається з низкою проблем, які виникають як на рівні теоретичного осмислення, так і в практичній площині освітніх методик. Серед основних перешкод можна виділити: невідповідність традиційних підходів до навчання вимогам глобалізованого суспільства, складнощі у подоланні культурних стереотипів, недостатній розвиток інтегративних методик навчання та дефіцит ресурсів для практичного занурення у культурне середовище іншомовних спільнот.

Зокрема, важливо звернути увагу на те, що значна частина сучасних освітніх програм орієнтована переважно на формування граматичних та лексичних навичок, уникаючи складнішого завдання – розвитку міжкультурної комунікативної компетенції. Як зазначають Альварес Валенсія Х.А. та Мікельсон К., сучасний підхід до викладання іноземних мов повинен розглядати міжкультурну комунікацію не як додатковий аспект, а як ключову складову [1]. Гадаємо, така обмеженість існуючих підходів значно знижує ефективність процесу навчання, особливо в умовах багатокультурного середовища.

Ще однією значною проблемою є стійкість культурних стереотипів, що перешкоджають формуванню відкритості до іншомовного середовища. Як зауважує Оберште-Бергхаус Н., навчання іноземних мов має враховувати необхідність розвитку емпатії та здатності до “культурного перемикання”, що дозволяє учням краще адаптуватися до багатокультурного контексту [2].

Очевидно, що ці проблеми вимагають не лише теоретичного осмислення, але й розробки практичних підходів до їх вирішення. Гадаємо, інтеграція технологій комунікативного навчання, як це пропонують Кам М.Ф. та Обдалова О.А., може стати ефективним засобом для розвитку міжкультурної компетенції студентів [3]. Зокрема, використання інтерактивних методик, таких як рольові ігри або ситуаційні вправи, сприяє більш глибокому розумінню мовленнєвих та культурних контекстів.

Крім того, сучасні дослідження акцентують увагу на ролі цифрових технологій у подоланні бар'єрів міжкультурної комунікації. Так, на думку Каханурака С., Діб'ямандали Д. та Манкханга Ч., використання цифрових історій та мультимедійних засобів дозволяє створити інтерактивне навчальне середовище, яке стимулює студентів до активного обговорення культурних особливостей [6]. Такий підхід, на наше переконання, сприяє залученню учнів до рефлексії над культурними відмінностями та збагаченню їхнього особистісного досвіду.

На наше міркування, вирішення зазначених проблем можливе за умови інтеграції підходів когнітивної лінгвістики, що розглядає мову як засіб репрезентації культурного досвіду, та соціолінгвістики, яка аналізує вплив

соціальних чинників на мовленнєву поведінку. Як демонструють дослідження Фаті Дж. та його співавторів, міжкультурна комунікація тісно пов'язана з формуванням ідеального образу "Я" у процесі вивчення другої мови [4]. З урахуванням викладеного вище, інтеграція таких підходів дозволяє розробити інноваційні моделі навчання, що ефективно відповідають сучасним викликам.

Пропонована нижче таблиця (**Таблиця № 1**) систематизує основні проблеми міжкультурної комунікації у навчанні іноземних мов, пропонує шляхи їх вирішення, підкріплюючи кожне твердження відповідними джерелами.

Таблиця № 1. Основні проблеми та їх вирішення у міжкультурній комунікації

Проблема	Прояви	Шляхи вирішення
Невідповідність традиційних підходів до навчання сучасним вимогам	Орієнтація лише на граматичні та лексичні навички	Інтеграція культурних аспектів у навчальні програми
Збереження культурних стереотипів	Упередження до іншомовного середовища	Використання методик "культурного перемикавання"
Недостатність ресурсів для практичного занурення у культурне середовище	Обмеження у доступі до автентичних матеріалів	Залучення цифрових технологій, створення інтерактивних навчальних платформ
Відсутність мотивації до міжкультурної взаємодії	Низький рівень зацікавленості студентів	Використання мультимедійних інструментів, таких як цифрові історії
Недостатня інтеграція когнітивного та соціолінгвістичного підходів	Ігнорування соціальних та когнітивних чинників у процесі навчання	Інтеграція теорій когнітивної лінгвістики та соціолінгвістики у створенні навчальних матеріалів

Проведений аналіз проблематики міжкультурної комунікації у навчанні іноземних мов дозволяє виділити низку висновків, які є важливими як для теоретичного осмислення, так і для практичного втілення в освітніх процесах. На наше переконання, виклики сучасності вимагають переосмислення педагогічних стратегій, адже традиційні методики, орієнтовані переважно на формування мовної компетенції, не враховують міжкультурного виміру, що є ключовим у глобалізованому суспільстві. Використання інтерактивних підходів та інтеграція культурних аспектів у навчальні програми сприяє не лише підвищенню мотивації студентів, але й формуванню у них ціннісного ставлення до культурної різноманітності.

Очевидно, що ефективність міжкультурної комунікації значною мірою залежить від готовності учнів до занурення у іншомовне середовище та їхньої здатності долати культурні стереотипи. Це вимагає створення таких педагогічних умов, які б сприяли розвитку емпатії, толерантності та здатності до

рефлексії. З урахуванням викладеного вище, впровадження цифрових технологій, таких як мультимедійні платформи чи технології цифрового сторітелінгу, стає не лише актуальним, але й стратегічно необхідним. Крім того, методи когнітивної лінгвістики та соціолінгвістики, що акцентують увагу на взаємозв'язку мови, культури і соціального контексту, мають бути інтегровані у навчальні програми для досягнення максимальної ефективності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Álvarez Valencia J.A., Michelson K. A design perspective on intercultural communication in second/foreign language education. *Journal of International and Intercultural Communication*. 2023. Vol. 16, No. 4. P. 399–418.
2. Oberste-Berghaus N. The Role of Teaching Foreign Languages in Developing Intercultural Competence. *Revista Romaneasca pentru Educatie Multidimensionala*. 2024. Vol. 16, No. 1. P. 1–15.
3. Cam M.F., Obdalova O.A. The technology of communicative training as a means of developing the skills of foreign language intercultural communication of students. *Вестник Томского государственного университета*. 2023. № 488. С. 5–13.
4. Fathi J., Pawlak M., Mehraein S., Hosseini H.M., Derakhshesh A. Foreign language enjoyment, ideal L2 self, and intercultural communicative competence as predictors of willingness to communicate among EFL learners. *System*. 2023. Vol. 115. P. 103067.
5. Casoli-Uvsløkk J., Brevik L.M. Intercultural approaches to second and foreign language instruction: A longitudinal video study. *Teaching and Teacher Education*. 2023. Vol. 134. P. 104309.
6. Kahanurak S., Dibyamandala J., Mangkhang C. Digital storytelling and intercultural communicative competence through English as a foreign language for multilingual learners. *Journal of Curriculum and Teaching*. 2023. Vol. 12, No. 1. P. 14–26.

Ворона Іванна Іванівна

кандидат філологічних наук, доцент,
Тернопільський національний медичний університет імені І.Я. Горбачевського

Кітура Галина Ярославівна

кандидат філологічних наук, доцент,
Тернопільський національний медичний університет імені І.Я. Горбачевського

ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ MICROSOFT TEAMS ПРИ ВИКЛАДАННІ ЛАТИНСЬКОЇ ТА ІНОЗЕМНИХ МОВ

Дистанційне навчання давно розглядалося як перспективна альтернатива організації навчального процесу. Карантин, викликаний вірусом Covid-19, вимагав швидкого запровадження дистанційного навчання, що стало серйозним і несподіваним викликом для всіх навчальних закладів України та цілого світу загалом.

Початок війни в Україні змусив частину навчальних закладів вищої освіти знову перейти на дистанційне навчання, яке базується на принципах відкритого навчання, широко використовує комп'ютерні програми різного призначення і